

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหามบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2523-2529 เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ซึ่งอยู่ในประเภทของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey or Exploratory Research) ที่เป็นการวิเคราะห์เอกสารร่วมสมัย (Documentary Analysis) เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของวิทยานิพนธ์ทั้งในส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์ ข้อค้นพบ (Findings) ของวิทยานิพนธ์และรายละเอียดเกี่ยวกับนิสิตผู้ทำวิทยานิพนธ์ โดยมีวิธีดำเนินการดังนี้

ประชากรที่ศึกษา

การศึกษาค้นคว้าวิจัยศึกษาประชากร 2 กลุ่ม ซึ่งได้แก่

1. วิทยานิพนธ์มหามบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2523-2529 จำนวนทั้งสิ้น 98 เล่ม
2. วิทยานิพนธ์มหามบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงเวลาเดียวกันที่มีคุณภาพดีขึ้น ไป จำนวน 80 เล่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหามบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล 3 ส่วน คือ

1. รายละเอียดเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ประเภทของการวิจัย ระดับของการวิจัย ประเภทของเรื่อง ระดับที่ผลของการวิจัยต้องการอ้างอิงไปถึง ที่ที่ศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ทฤษฎีการสื่อสารที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ศึกษา กลุ่มที่ศึกษา เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล เทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และคุณภาพของวิทยานิพนธ์

2. รายละเอียดเกี่ยวกับข้อค้นพบในการวิจัย โดยพิจารณาจากสาระของข้อความรู้ของวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพหรือดีมาก จำแนกตามองค์ประกอบในการสื่อสารทั้ง 5 ประการ ได้แก่ ผู้ส่งสาร (Sender/Source) สาร (Message) ช่องสารหรือสื่อ (Channel/Media) ผู้รับสาร (Receiver) และผลของการสื่อสาร (Effect) และพิจารณาในลักษณะกระบวนการสื่อสาร (Process) ตลอดจนได้พิจารณาถึงกาลของข้อความรู้

3. รายละเอียดเกี่ยวกับนิสิตผู้ทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ การได้รับทุนอุดหนุนในการทำวิทยานิพนธ์ และระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขตที่จะศึกษาคงต่อไปนี้
 - 1.1 รายละเอียดเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์
 - 1.2 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อค้นพบ
 - 1.3 รายละเอียดเกี่ยวกับนิสิตผู้ทำวิทยานิพนธ์
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางนิเทศศาสตร์ งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลของการวิจัย การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ และสำรวจวิทยานิพนธ์ทางนิเทศศาสตร์พัฒนาการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์
3. สร้างแบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียด 3 ส่วน คือ
 - 3.1 ลักษณะของวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ประเภทของการวิจัย ระดับของการวิจัย ประเภทของเรื่อง ระดับที่ผลของการวิจัยต้องการอ้างอิงไปถึง พื้นที่ศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ทฤษฎีการสื่อสารที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ศึกษา กลุ่มที่ศึกษา เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล เทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และคุณภาพของวิทยานิพนธ์
 - 3.2 รายละเอียดของข้อค้นพบในการวิจัย พิจารณาจากสาระของข้อความรู้ โดยจำแนกตามองค์ประกอบในการสื่อสารทั้ง 5 ประการ ได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร ช่องสารหรือสื่อ ผู้รับสาร และผลของการสื่อสาร และจำแนกตามกระบวนการสื่อสารทั้งกระบวนการ และพิจารณากาลของข้อค้นพบ
 - 3.3 รายละเอียดเกี่ยวกับนิสิตผู้ทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ การได้รับทุนอุดหนุนการทำวิทยานิพนธ์และระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์
4. นำแบบวิเคราะห์ฉบับร่างไปเสนอบริการที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
5. นำแบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้วิเคราะห์วิทยานิพนธ์สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ปีการศึกษา 2524 จำนวน 5 เล่ม ซึ่งได้มาโดยการเลือกเพื่อหาข้อบกพร่องของแบบวิเคราะห์ พบว่า ขาดรายละเอียดในบางส่วน ไปจึงเพิ่มเติมหัวข้อย่อยที่ขาดไปเข้าไปในแบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์

6. นำแบบวิเคราะห์ที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาวิจัย การศึกษา คณะครุศาสตร์ และอาจารย์ประจำภาควิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ และภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 6 ท่าน พิจารณาตรวจสอบและได้ตรวจแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดในส่วนต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอแนะแนวทางและวิธีการวิเคราะห์ที่ต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อ เสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และพิจารณาว่าความ ข้อ เสนอแนะดังกล่าวนั้นอภิปรายไว้ในส่วนของข้อเสนอแนะในบทที่ 5 ของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ในมิติอื่น ๆ ในโอกาสต่อไป

7. หาความตรงในการวิเคราะห์ (Validity) ของผู้วิจัยโดยผู้วิจัยนำแบบ วิเคราะห์วิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ไปวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ ซึ่งเลือกมาจำนวน 1 เล่ม แล้วนำไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน คือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ แล้วนำคะแนนดิบจากการวิเคราะห์ของผู้วิจัย และคะแนนดิบจากการวิเคราะห์ของผู้ทรงคุณวุฒิมาหา ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันไครคิกโมเมนต์ ผลปรากฏว่ามีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.86

8. หาความเที่ยง (Inter-rater reliability) ของผู้วิจัย โดยผู้วิจัยนำแบบ วิเคราะห์วิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ไปวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มจำนวน 1 เล่ม โดยวิเคราะห์ซ้ำ 2 ครั้ง ระยะเวลาห่างกันประมาณ 1/2 เดือน แล้วนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ ทั้ง 2 ครั้งนี้ มาคำนวณหาความคงที่ในการวิเคราะห์โดยพิจารณาว่าการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ 2 ครั้งนี้ ได้ผลตรงกันเท่าไร ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าได้ผลตรงกัน 39 รายการ จากทั้งหมด 40 รายการ คิดเป็นร้อยละ 97.50

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คัดลอกจำนวนและรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาโทศึกษานิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา ศึกษานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2523-2529 จากหนังสือ พระราชทานปริญญาบัตรของแผนกระเบียบประวัตินิเทศวิทยลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เก็บข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนิสิตผู้ทำวิทยานิพนธ์ตามรายการในแบบ วิเคราะห์จากแผนกระเบียบประวัตินิเทศ และแผนกสำนันิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อ่านวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษานิเทศศาสตร์พัฒนาการ ทั้งหมดจำนวน 98 เล่ม ในหัวข้อที่ต้องการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

1. วิเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ว่ามีลักษณะใดทั้ง 98 เล่ม ในด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - 1.1 ประเภทของการวิจัย มี 6 ประเภท
 - 1.1.1 การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์
 - 1.1.2 การวิจัยเชิงบรรยาย
 - 1.1.3 การวิจัยเชิงทดลอง
 - 1.1.4 การวิจัยเชิงประจักษ์
 - 1.1.5 การวิจัยที่เป็นทั้งการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์และเชิงบรรยาย
 - 1.1.6 การวิจัยที่เป็นทั้งการวิจัยเชิงบรรยาย และเชิงประจักษ์
 - 1.2 ระดับของการวิจัย มี 3 ระดับ คือ
 - 1.2.1 ศึกษาสภาพหรือลักษณะของตัวแปร
 - 1.2.2 ศึกษาความสัมพันธ์แบบเกี่ยวข้องกับระหว่างตัวแปรหรือศึกษาเปรียบเทียบระหว่างตัวแปร
 - 1.2.3 ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างตัวแปร
 - 1.3 ประเภทของเรื่องที่น่าสนใจในการวิเคราะห์จำแนกได้เป็น 12 รายการ
 - 1.3.1 ลักษณะการใช้การสื่อสารหรือพฤติกรรมการสื่อสาร
 - 1.3.2 ปฏิกริยาที่เกิดขึ้นหรือการยอมรับนวัตกรรม
 - 1.3.3 ประสิทธิภาพของสื่อ
 - 1.3.4 อิทธิพลของสื่อ
 - 1.3.5 บทบาทของสื่อ
 - 1.3.6 คุณลักษณะหรือคุณสมบัติของสื่อ
 - 1.3.7 ลักษณะการใช้สื่อหรือพฤติกรรมการสื่อสารกับปฏิกริยาที่เกิดขึ้นหรือการยอมรับนวัตกรรม
 - 1.3.8 ลักษณะการใช้การสื่อสารหรือพฤติกรรมการสื่อสารกับบทบาทของสื่อ
 - 1.3.9 ลักษณะการใช้การสื่อสารหรือพฤติกรรมการสื่อสารกับประสิทธิผลของสื่อ

- 1.3.10 ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นหรือการยอมรับนวกกรรมกับประสิทธิผลของสื่อ
- 1.3.11 ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นหรือการยอมรับนวกกรรมกับอิทธิพลของสื่อ
- 1.3.12 ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นหรือการยอมรับนวกกรรมกับบทบาทของสื่อ
- 1.4 ระดับที่ผลของการวิจัยต้องการอ้างอิง ไปถึง มี 3 ระดับ
 - 1.4.1 ใช้ไม่ได้
 - 1.4.2 ใช้ได้เฉพาะกับประชากรที่ศึกษา
 - 1.4.3 ใช้ได้กับเฉพาะประชากร 1 กลุ่ม ในจำนวนประชากรที่ศึกษา
มากกว่า 1 กลุ่ม
- 1.5 พื้นที่ศึกษาแบ่งเป็น
 - 1.5.1 หัวประเทศ
 - 1.5.2 กรุงเทพมหานคร
ภาคกลาง
 - 1.5.3 นครปฐม
 - 1.5.4 นนทบุรี
 - 1.5.5 ปทุมธานี
 - 1.5.6 สมุทรปราการ
 - 1.5.7 สมุทรสาคร
 - 1.5.8 ราชบุรี
 - 1.5.9 กาญจนบุรี
 - 1.5.10 ประจวบคีรีขันธ์
 - 1.5.11 เพชรบุรี
 - 1.5.12 สมุทรสงคราม
 - 1.5.13 สุพรรณบุรี
 - 1.5.14 ฉะเชิงเทรา
 - 1.5.15 จันทบุรี
 - 1.5.16 ชลบุรี
 - 1.5.17 ตราด
 - 1.5.18 นครนายก
 - 1.5.19 ปราจีนบุรี
 - 1.5.20 ระยอง
 - 1.5.21 ลพบุรี
 - 1.5.22 ชัยนาท

1.5.23 พระนครศรีอยุธยา

1.5.24 สระบุรี

1.5.25 สิงห์บุรี

1.5.26 อ่างทอง

ภาคเหนือ

1.5.27 อุทัยธานี

1.5.28 พิษณุโลก

1.5.29 กำแพงเพชร

1.5.30 ตาก

1.5.31 นครสวรรค์

1.5.32 พิจิตร

1.5.33 เพชรบูรณ์

1.5.34 สุโขทัย

1.5.35 อุตรดิตถ์

1.5.36 เชียงใหม่

1.5.37 เชียงราย

1.5.38 น่าน

1.5.39 พะเยา

1.5.40 แพร่

1.5.41 แม่ฮ่องสอน

1.5.42 ลำปาง

1.5.43 ลำพูน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.5.44 อุตรดิตถ์

1.5.45 ขอนแก่น

1.5.46 เลย

1.5.47 สกลนคร

1.5.48 หนองคาย

1.5.49 อุดรธานี

1.5.50 กาฬสินธุ์

1.5.51 นครพนม

1.5.52 มุกดาหาร

- 1.5.53 มหาสารคาม
- 1.5.54 ยโสธร
- 1.5.55 ร้อยเอ็ด
- 1.5.56 นครราชสีมา
- 1.5.57 ชัยภูมิ
- 1.5.58 บุรีรัมย์
- 1.5.59 ศรีสะเกษ
- 1.5.60 สุรินทร์
ภาคใต้
- 1.5.61 ยะลา
- 1.5.62 นราธิวาส
- 1.5.63 ปัตตานี
- 1.5.64 สตูล
- 1.5.65 สงขลา
- 1.5.66 หนอง
- 1.5.67 นครศรีธรรมราช
- 1.5.68 พัทลุง
- 1.5.69 สุราษฎร์ธานี
- 1.5.70 ภูเก็ต
- 1.5.71 กระบี่
- 1.5.72 ตรัง
- 1.5.73 พังงา
- 1.5.74 ระนอง
- 1.5.75 ไม่สามารถระบุได้
- 1.6 หน่วยงานที่นำมาใช้วิเคราะห์ จำแนกได้เป็น 17 รายการ ดังนี้
- 1.6.1 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 1.6.2 กระทรวงมหาดไทย
- 1.6.3 กระทรวงศึกษาธิการ
- 1.6.4 กระทรวงสาธารณสุข
- 1.6.5 กระทรวงกลาโหม
- 1.6.6 กระทรวงอุตสาหกรรม
- 1.6.7 กระทรวงคมนาคม

- 1.6.8 กระทรวงพาณิชย์
- 1.6.9 กระทรวงการคลัง
- 1.6.10 กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน
- 1.6.11 สำนักนายกรัฐมนตรี
- 1.6.12 กระทรวงยุติธรรม
- 1.6.13 กระทรวงการต่างประเทศ
- 1.6.14 ทบวงมหาวิทยาลัย
- 1.6.15 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์/กระทรวงมหาดไทย/
กระทรวงสาธารณสุข/กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ
การพลังงาน
- 1.6.16 อื่น ๆ
- 1.6.17 ระบุไม่ได้
- 1.7 ทฤษฎีการสื่อสารที่ใช้ในการวิจัย ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์
จำแนกเป็น 14 รายการ ดังนี้
 - 1.7.1 ทฤษฎีสื่อสารเชิงระบบพฤติกรรม
 - 1.7.2 ทฤษฎีสื่อสารเชิงพฤติกรรมการถอกและเข้าหัส
 - 1.7.3 ทฤษฎีสื่อสารเชิงปฏิสัมพันธ์
 - 1.7.4 ทฤษฎีสื่อสารเชิงปรับทางสังคม
 - 1.7.5 ทฤษฎีสื่อสารเชิงระบบพฤติกรรมกับ เชิงปฏิสัมพันธ์
 - 1.7.6 ทฤษฎีสื่อสารเชิงระบบพฤติกรรมกับ เชิงพฤติกรรมการถอกและ
เข้าหัส
 - 1.7.7 ทฤษฎีสื่อสารเชิงระบบพฤติกรรมกับ เชิงพฤติกรรมการถอกและ
เข้าหัสกับ เชิงปฏิสัมพันธ์
 - 1.7.8 ทฤษฎีสื่อสารเชิงระบบพฤติกรรมกับ เชิงพฤติกรรมการถอกและ
เข้าหัสกับ เชิงปรับทางสังคม
 - 1.7.9 ทฤษฎีสื่อสารเชิงระบบพฤติกรรมกับ เชิงปฏิสัมพันธ์กับ เชิงปรับ
ทางสังคม
 - 1.7.10 ทฤษฎีสื่อสารเชิงระบบพฤติกรรมกับ เชิงปรับทางสังคม
 - 1.7.11 ทฤษฎีสื่อสารเชิงพฤติกรรมการถอกและ เข้าหัสกับ เชิงปรับ
ทางสังคม

- 1.7.12 ทฤษฎีสื่อสารเชิงพฤติกรรมการถอดและเข้ารหัสกับเชิงปฏิสัมพันธ์
- 1.7.13 ทฤษฎีสื่อสารเชิงปฏิสัมพันธ์กับเชิงปรับทางสังคม
- 1.7.14 ใช้ทฤษฎีที่ 1.7.1 ถึง 1.7.4 รวม 4 ทฤษฎี
- 1.8 ประชากรที่ศึกษาจำแนกได้เป็น 10 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้
- ก) แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (primary data)
- 1.8.1 สมาชิกในโครงการ/สหกรณ์/กลุ่ม/นิคม หรือองค์กรอื่น ๆ
- 1.8.2 นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา/เยาวชน
- 1.8.3 ครู/อาจารย์/ผู้บริหารการศึกษา
- 1.8.4 ผู้ปกครองนักเรียน/ผู้ปกครองเด็กเล็ก
- 1.8.5 ประชาชนทั่วไป
- 1.8.5.1 ชาวจีน
- 1.8.5.2 ชาวเขา
- 1.8.5.3 ชาวไทยมุสลิม
- 1.8.5.4 ชาวชนบท
- 1.8.5.5 ชาวกรุงเทพมหานคร
- 1.8.5.6 สตรีวัยเจริญพันธุ์
- 1.8.5.7 สตรีวัยอื่น ๆ
- 1.8.5.8 ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- 1.8.5.9 ผู้ประกอบอาชีพอุตสาหกรรม
- 1.8.5.10 ผู้มารับบริการของทางราชการ
- 1.8.6 เจ้าหน้าที่/ข้าราชการ/ผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่ทางราชการ
- 1.8.6.1 กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/กรรมการสภาตำบล
- 1.8.6.2 ตำรวจ/ทหาร
- 1.8.6.3 เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินงาน/โครงการ
- 1.8.6.4 วุฒิสมาชิก
- 1.8.6.5 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร
- 1.8.6.6 ทันคแพทย์
- ข) แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data)
- 1.8.7 หนังสือพิมพ์รายวัน
- 1.8.8 นิตยสารผู้หญิง
- 1.8.9 เนื้อหาของข่าวโทรทัศน์
- 1.8.10 เอกสารอื่น ๆ

1.9 กลุ่มที่ศึกษา จำแนกได้ 4 ประเภทหลักและ 9 ประเภทย่อย ดังนี้

1.9.1 ศึกษาจากประชากร

1.9.2 ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง

1.9.2.1 สุ่มตัวอย่างแบบทราบค่าความน่าจะเป็น

(Probability Sampling)

(1) สุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling)

(2) สุ่มอย่างมีระบบ (Systematic Sampling)

(3) สุ่มแบบแยกประเภท (Stratified random Sampling)

(4) สุ่มแบบแยกกลุ่ม (Cluster Sampling)

(5) สุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling)

1.9.2.2 เลือกตัวอย่างแบบไม่ทราบค่าความน่าจะเป็น

(Non-probability Sampling)

(1) ตามความบังเอิญ

(Accidental Sampling)

(2) แบบโควตา (Quota Sampling)

(3) แบบเจาะจง (Purposive Sampling)

(4) ตามความสะดวก

(Convenience Sampling)

1.9.3 ศึกษาจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.9.4 อื่น ๆ

1.10 เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

1.10.1 แบบบันทึกข้อมูล

1.10.2 แบบสังเกต

1.10.3 แบบสัมภาษณ์

1.10.4 แบบทดสอบ

1.10.5 แบบสอบถาม

1.10.6 แบบสำรวจ

- 1.10.7 แบบวัด
- 1.10.8 แบบประเมิน
- 1.10.9 อื่น ๆ
- 1.11 เทคนิคที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกเป็น 3 ประเภทหลัก และ 12 ประเภทย่อย
 - 1.11.1 วิเคราะห์เนื้อหา
 - 1.11.2 สถิติภาคบรรยาย
 - 1.11.2.1 ความถี่ ร้อยละ อัตราส่วน
 - 1.11.2.2 การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางและการวัดการกระจาย
 - 1.11.2.3 การวัดความสัมพันธ์
 - 1.11.3 สถิติภาคสรุปอ้างอิง
 - 1.11.3.1 การทดสอบค่าที
 - 1.11.3.2 การทดสอบค่าซี
 - 1.11.3.3 การทดสอบค่าเอฟ (ในการทดสอบค่าความแปรปรวน)
 - 1.11.3.4 การทดสอบไคสแคว์
 - 1.11.3.5 การหาค่าสหสัมพันธ์
 - 1.11.3.6 การวิเคราะห์ถดถอย
 - 1.11.3.7 การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)
 - 1.11.3.8 การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ
 - 1.11.3.9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)
 - 1.11.3.10 การวิเคราะห์ตัวประกอบ
 - 1.11.3.11 การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม
 - 1.11.3.12 การวิเคราะห์แนวโน้ม
 - 1.11.3.13 การทดสอบค่าสถิตินอนพาราเมตริกต่าง ๆ ได้แก่
 - (1) การทดสอบความถี่
 - (2) การทดสอบมัธยฐาน
 - (3) การทดสอบเกี่ยวกับเครื่องหมายแสดงความแตกต่าง

(4) การทดสอบผลรวมของอันดับ

(5) วิธีสหสัมพันธ์อันดับ

1.12 คุณภาพของวิทยานิพนธ์ จำแนกเป็น 3 ระดับ

1.12.1 ดีมาก

1.12.2 ดี

1.12.3 พอใช้ (ผ่าน)

2. วิเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับสาระและกาลของข้อค้นพบของวิทยานิพนธ์เฉพาะในวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพดีหรือดีมากซึ่งมีจำนวน 80 เล่ม คิดเป็นร้อยละ 81.63 ของจำนวนประชากรที่ศึกษาทั้งหมดโดยจำแนกประเภทในการศึกษาได้ดังนี้

2.1 วิเคราะห์รายละเอียดของข้อค้นพบ โดยจำแนกเป็น 6 ลักษณะ ดังนี้

2.1.1 ผู้ส่งสาร

2.1.2 สาร

2.1.3 ช่องสารหรือสื่อ

2.1.4 ผู้รับสาร

2.1.5 ผลของการสื่อสาร

2.1.6 กระบวนการสื่อสาร

2.2 วิเคราะห์รายละเอียดของกาลของข้อความรู้ใน 6 ลักษณะ ดังนี้

2.2.1 อดีต

2.2.2 ปัจจุบัน

2.2.3 อนาคต

2.2.4 อดีตและปัจจุบัน

2.2.5 ปัจจุบันและอนาคต

2.2.6 อดีต ปัจจุบัน และอนาคต

3. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับนิสิตผู้ทำวิทยานิพนธ์ 5 ด้าน คือ

3.1 เพศ

3.2 อายุ

3.3 อาชีพ

3.4 การได้รับทุนอุดหนุนการทำวิทยานิพนธ์

3.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

1. ข้อมูลในส่วนการวิเคราะห์ลักษณะส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์ และรายละเอียดเกี่ยวกับนิสิตผู้ทำวิทยานิพนธ์วิเคราะห์ โดยวิธีการต่อไปนี้
 - 1.1 แจกแจงความถี่ของข้อมูลแต่ละรายการ
 - 1.2 หาค่าร้อยละของจำนวนข้อมูลแต่ละรายการ โดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนความถี่ของข้อมูลแต่ละรายการ} \times 100}{\text{จำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมด}}$$
 - 1.3 หาค่าเฉลี่ยในการศึกษา เกี่ยวกับอายุและระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต
 - 1.4 นำข้อมูลที่ได้เสนอ ในรูปตารางประกอบการบรรยาย
2. ข้อมูลในส่วนการวิเคราะห์ข้อค้นพบของวิทยานิพนธ์นำเสนอในรูปแบบการบรรยายในลักษณะของความเรียงประกอบตาราง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย